

175502
15-12-67

cc.: alle Ministers **B**

MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN

PLEIN 23 - 'S-GRAVENHAGE

M
103

Aan:
Zijne Excellentie
de Minister-President
Voorzitter van de
Raad voor Europese Zaken

Directie/Afdeling **DGES**

Datum: **14 december 1967**

Onderwerp: **Conclusies van de Coördinatie
Commissie van 14 december 1967**

Kenmerk: **224579**

Foto-no.: **F/13152/67**

TER BEHANDELING IN DE RAAD VOOR EUROPESE ZAKEN VAN
15 DECEMBER 1967

Bijgaand moge ik U de conclusies doen toekomen
van de Coördinatie Commissie voor Europese Integratie-
en Associatieproblemen, welke heden bijeenkwam.

Speedshalve zend ik afschrift dezes rechtstreeks
aan de leden van Uw Raad toe.

DE STAATSSECRETARIS VAN BUITENLANDSE ZAKEN,

w.g.
H.J. de Koster

Conclusies van de Coördinatie Commissie voor Europese
Integratie-en Associatieproblemen op 14 december 1967

1. Vorbereiding van de EEG-Raad van 18 en 19 december a.s.

De Coördinatie Commissie kwam tot de slotsom dat, onder de gegeven omstandigheden, een discussie over de tactiek die op de a.s. Raadszitting gevolgd zou moeten worden, weinig zinvol zou zijn. Veel zal daarbij immers afhangen van het overleg tussen de Ministers van de Vijf dat te Brussel, naar men mag aannemen, wordt gevoerd.

Daarentegen achtte de Coördinatie Commissie het wel gewenst enkele kanttekeningen te plaatsen bij de nota, die door de Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken aan de Raad voor Europese Zaken werd gericht betreffende de mogelijkheden tot samenwerking met het Verenigd Koninkrijk na de afwijzing door Frankrijk (nota dd. 12 december 1967, kenmerk 220937). Bij de bespreking van de in deze nota opgesomde onderwerpen van gezamenlijk overleg of gezamenlijke actie bestond er in de Coördinatie Commissie vrij algemeen de overtuiging dat dit overleg, c.q. deze actie zinvol en effectief zal zijn, indien daarbij alle vijf EEG-landen behalve Frankrijk betrokken zijn. Een geringer aantal deelnemers aan EEG-zijde, b.v. alleen de Benelux-landen, zou de nuttigheid van een samengaan met het Verenigd Koninkrijk in belangrijke mate verminderen. Sommige leden meenden dat de gedane suggesties nauwelijks enige zin zouden hebben, indien alleen Nederland daaraan deel zou nemen. Andere leden meenden dat desondanks ook deze mogelijkheid zou dienen te worden opengehouden. Er werd bovendien de nadruk op gelegd dat het de voorkeur verdient met een maximale conceptie van de voorgestelde samenwerking met het Verenigd Koninkrijk te beginnen, teneinde vervolgens in het overleg met de overige partners van de Vijf en met het Verenigd Koninkrijk na te gaan welk deel van deze conceptie in de praktijk zou kunnen worden verwezenlijkt.

Wat betreft de deelname van niet-EEG-landen, werd opgemerkt dat het voor sommige probleemgebieden (b.v. samenwerking op de randgebieden van de gemeenschappelijke markt; technologische samenwerking) de voorkeur zou verdienen indien behalve het Verenigd Koninkrijk ook de andere EFTA-landen, die een lidmaatschapsaanvraag hebben ingediend, zouden deelnemen. Voor andere onderwerpen is dit wellicht minder noodzakelijk of gewenst. Dit vraagstuk zou later met het Verenigd Koninkrijk dienen te worden besproken.

Door sommige leden van de Coördinatie Commissie werd opgemerkt dat de voorgestelde samenwerking met het Verenigd Koninkrijk, zeker indien daaraan van EEG-zijde slechts door een enkel of enkele landen zou worden deelgenomen, toch moeilijk een andere inhoud zal kunnen krijgen dan niet-verplichtende wederzijdse consultaties. Gedeeltelijk vinden deze consultaties ook thans reeds plaats. De ervaringen met het economische gedeelte van het WEU-overleg en met de Anglo-Benelux-commissie hebben aangetoond dat men in dit opzicht niet veel illusies mag hebben. Hiertegenover werd aangevoerd, dat genoemde ervaringsfeiten niet doorslaggevend zijn daar het bij voorbeeld nimmer mogelijk was het overleg in de WEU-Raad deugdelijk te doen voorbereiden. De thans voorziene opzet zou echter van een krachtige politieke impuls moeten uitgaan en zou bovendien een geïnstitutionaliseerde vorm moeten bezitten, die zowel aan het overleg meer politiek gewicht zou doen toekomen als ook mogelijkheden van concrete gezamenlijke actie zou openen. Het vraagstuk van het algemene politieke en institutionele kader, waarin de voorziene samenwerking zou worden geplaatst, kwam eveneens naar voren bij het bespreken van de vraag of bij sommige onderwerpen (b.v. op het gebied van de technologie) een eventuele Franse deelname onder ogen zou moeten worden gezien. Sommige leden van de Coördinatie Commissie zouden aan een pragmatische benadering van de verschillende onderwerpen van overleg de voorkeur geven, waarbij een eventuele Franse medewerking niet à priori zou zijn uitgesloten. Anderen daarentegen waren van mening dat zulks het gevaar zou inhouden dat men aldus Frankrijk in de gelegenheid zou stellen een selectieve samenwerking met het Verenigd Koninkrijk tot stand te brengen, die van Franse zijde gepresenteerd zou worden als een alternatief voor de toetreding. Ervan uitgaande dat de samenwerking met het Verenigd Koninkrijk geregeld zou worden in een overeenkomst met een algemene politieke strekking en met een duidelijke verwijzing naar de opvatting dat alleen de uitbreiding van de Gemeenschappen een definitieve oplossing voor het Europese probleem zal kunnen geven, zou per definitie Frankrijk van de deelname aan dit verdrag en aan de daarin geregelde vormen van samenwerking worden uitgesloten. Weer andere leden waren van mening dat men door een dergelijke taktiek, hoewel die op zichzelf logisch zou zijn, een breuk in de EEG zelf zou riskeren. Hiertegenover werd weer opgemerkt dat men voor Franse dreigementen in dit opzicht niet uit de weg dient te gaan.

2. Voorbereiding van de EEG-Raad van 21 december a.s.,
gewijd aan sociale vraagstukken.

De Coördinatie Commissie besprak een nota van het Ministerie van Sociale Zaken en Volksgezondheid, waarin commentaar gegeven wordt op de agendapunten van deze Raadszitting. Met deze nota ging men akkoord. Slechts ten aanzien van de toekomstige positie van het Europees Sociaal Fonds werd het wenselijk geacht dat van Nederlandse zijde op dit ogenblik niet verder wordt gegaan dan het stadium van studie van eventuele toekomstige taken. De betreffende passage in genoemde nota (pagina 3, eerste volle alinea) zou derhalve als volgt dienen te worden gelezen: "Naar het voorkomt zou van Nederlandse zijde vooral de gedachte kunnen worden onderachreven om een studie te doen verrichten van de vraag of het Fonds, wat de herscholing betreft, naast de bestaande repressieve ook een preventieve zou dienen te hebben".

Ten aanzien van het agendapunt "Arbeidsmarktproblemen" kwam de Coördinatie Commissie overeen dat de conclusies op dit punt niet betrekking dienen te hebben op het terrein van de economische politiek en de werkgelegenheids-politiek. Bovendien dient de beschrijving van de economische toestand in Nederland in overeenstemming te zijn met de toestand van het ogenblik.

3. Financiering van mond- en klauwzeerbekämpfung in
Turkije

/werd voorgesteld,

Evenals in voorafgaande jaren, is de EEG door de FAO aangezocht om wederom bij te dragen tot de bestrijding van de genoemde veeziekte in Turkije. Over de wenselijkheid van deze actie bestaat geen verschil van mening. Wel echter is dit het geval ten aanzien van de wijze van financiering van de Nederlandse bijdrage, die op ongeveer 100.000 gulden geschat kan worden. Van de zijde van het Ministerie van Landbouw/dat de financiering op communautaire wijze zal plaatsvinden en wel door middel van de afdeling Oriëntatie van het EEG-landbouwfonds. Deze wijze van financiering zou juridisch verdedigbaar zijn en het praktische voordeel hebben dat geen beroep hoeft te worden gedaan op de Nederlandse schatkist. Van de zijde van het Ministerie van Buitenlandse Zaken werd gesteld dat noch het Verdrag noch de reglementen van de landbouw financiering een grondslag bieden voor een gemeenschap-pelijke financiële actie van de Gemeenschap buiten het territorium van de Zee. Ook de vroeger gebruikte methode van financiering via de normale begroting van de EEG was in dit opzicht onjuist en is destijds ook als onjuist erkend. De enig overblijvende mogelijkheid is dat elke Lid-Staat zijn eigen bijdrage overmaakt aan de FAO.

De Coördinatie Commissie besloot dit meningsverschil voor te leggen aan de Ministerraad.